

БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА

145 ГОДИНИ

УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ № 340

От 16 юли 2024 г.

Управителният съвет на Българската народна банка (БНБ), след като се запозна с докладна записка от управителя на БНБ, с предложение за установяване на основание за предсрочно освобождаване на Андрей Гюров, подуправител, ръководител на управление „Емисионно“ в Българската народна банка на основание чл. 14, ал. 2 от Закона за Българската народна банка (ЗБНБ), постъпилото на 16.07.2024 г. писмено становище от Андрей Гюров до членовете на Управителния съвет и проведеното изслушване по реда на чл. 24б, ал. 4 от Правилника за дейността на Управителния съвет на БНБ и последвало обсъждане, установи следното:

На 27.06.2024 г. с писмо изх. № КПК-8004/26.06.2024/вх. № БНБ-81826/27.06.2024 г. Комисията за противодействие на корупцията (КПК/Комисията) уведоми Българската народна банка и Народното събрание на Република България относно свое Решение № РН-КПК-КИ-16-23-18 от 24.06.2024 г., с което на основание чл. 13, ал. 1, т. 8 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК) Комисията установява несъвместимост по отношение на Андрей Атанасов Гюров, в качеството му на подуправител на Българската народна банка и лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 12 от ЗПК, във връзка с участието му като съдружник в „Йонтех Инженеринг“ ООД, както и във връзка с осъществяваната от него дейност като член на управителен орган на юридически лица с нестопанска цел – сдружение „Балкански Паница Институт за научни издирвания“ и сдружение „Голф клуб Благоевград“, без решение на Управителния съвет на БНБ по чл. 12, ал. 5, изречение второ от ЗБНБ. С посочено писмо, Комисията изпраща копие на постановеното решение за предприемане на съответни действия.

На същата дата, до предприемане на последващите законосъобразни действия, с оглед да не бъдат допускани каквито и да е съмнения относно спазване на правната рамка, по молба на г-н Гюров му е разрешен неплатен отпуск.

С писмо вх. №БНБ-83271/01.07.2024 г. Андрей Гюров уведоми членовете на Управителния съвет на БНБ, че с жалба вх. № КПК-6254-10/01.07.2024 г. е оспорил посоченото решение на КПК пред Административен съд – София град с искане за прогласяване на нищожност на решението или неговата отмяна изцяло като неправилно и незаконосъобразно и с възражения за липса на несъвместимост.

На 16.07.2024 г. на основание чл. 24б, ал. 3 от Правилника за дейността на Управителния съвет Андрей Гюров е предоставил писмено становище до членовете на УС на БНБ с твърдения за: 1) липса на основания за образуване на производство по реда на чл. 14, ал. 2 от ЗБНБ, искане за спиране на производството и процесуални искания по повод на образуваното производство, както и 2) неправилност и неоснователност на твърдението за двете алтернативно посочени основания по чл. 14, ал. 1 от ЗБНБ. В раздел I т. 3 от становището Андрей Гюров прави доказателствени искания. В раздел I т. 4 от становището се прави искане г-н Гюров да бъде изслушан в присъствието на адвокат. В раздел I, т. 5 от становището се прави искане за водене на протокол за заседанието на Управителния съвет.

I. По допустимостта на административното производство

След извършване на дължимата служебна проверка, Управителният съвет на БНБ установи, че са налице всички предпоставки за допустимостта на настоящото производство. Управителният съвет съобрази и следното:

Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 8 от ЗПК, при установена несъвместимост КПК сезира органа по избора или назначаването за предприемане на съответните действия. Съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗБНБ Народното събрание на Република България избира подуправителите – ръководители на основните управления по чл. 19 от ЗБНБ, по предложение на управителя. Предвид това и на основание чл. 14, ал. 1 от ЗБНБ, компетентен орган, който може да вземе решение за предсрочно освобождаване на подуправител на БНБ, е Народното събрание на Република България. Същевременно, Законът за БНБ регламентира специален ред за установяване на основание за предсрочно освобождаване на подуправител или друг член на управителния съвет, като въздига като предпоставка за предсрочното освобождаване приемането на решение на Управителния съвет на БНБ по

определен от него ред, което подлежи на оспорване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок.

В съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 1, т. 8 от ЗПК и Закона за БНБ с писмо изх. № КПК-8004/26.06.2024/ вх. № БНБ-81826/27.06.2024 г. КПК е сезирала Народно събрание и БНБ, с което е иницирано настоящото производство за издаване на решение по реда на чл. 14, ал. 2 от Закона за БНБ относно установяване на основание за предсрочно освобождаване на Андрей Гюров.

Предвид наличието на решение на КПК и валидно сезиране съгласно посоченото по-горе писмо, за Управителният съвет на БНБ като компетентен орган е налице задължение да образува производство и в рамките на него да се произнесе с решение за установяване на наличието на основание за предсрочно освобождаване на Андрей Гюров като подуправител и съответно член на Управителния съвет на БНБ.

С предоставеното писмено становище по чл. 24б, ал. 3 от Правилника Андрей Гюров прави искане на основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от АПК за спиране на производството по приемане на настоящото решение до приключване на образуваното адм. дело № 6637/2024 по описа на Административен съд-София-град, 25 състав, с влязъл в сила съдебен акт доколкото според него изходът от същото е от значение за настоящото производство. В подкрепа на това твърдение Андрей Гюров цитира Определение № 11814 от 12.07.2024 г. по същото дело, за което твърди, че с постановяването му съдебният състав е извършил преценка за редовност и допустимост на жалбата. Представя и издадено от съда удостоверение за образуваното съдебно производство.

УС на БНБ приема, че не е налице основания за спиране на настоящото производство.

С Решение № РН-КПК-КИ-16-23-18 от 24.06.2024 г. на КПК не се предизвикват материалноправни последици за правни субекти, в т.ч. за г-н Гюров. Решението на КПК има всички белези на процесуален акт – то служи за сезиране на УС на БНБ, който, на свой ред, издава административен акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред с оглед изричното правило на ЗБНБ. Специалният закон – ЗПК – не въвежда законова фикция, с която да обяви решението на КПК за административен акт. В този смисъл е и съдебната практика – Определение № 5133 от 31.05.2022 г. по адм. д. № 2464/2022 г., VI отд. на ВАС. С оглед на това и на основание чл. 21, ал. 5 от АПК, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 8 от ЗПК и чл. 14, ал. 2 от Закона за БНБ Решение № РН-КПК-КИ-16-23-18 от 24.06.2024 г. на КПК

не представлява индивидуален административен акт, който да подлежи на оспорване по съдебен ред.

Различен извод не следва и от соченото от г-н Гюров Определение № 11814 от 12.07.2024 г., постановено по адм. дело № 6637/2024 по описа на АССГ. С това определение съдът единствено е насрочил делото за разглеждане в открито заседание, конституирал е страните в производството и разпоредил призоваването им. С определението за насрочване не се извършва окончателна преценка за допустимостта на жалбата, а и за това дали оспорения акт е индивидуален административен акт и подлежи на самостоятелно обжалване. Обичайно окончателното произнасяне по допустимостта по административните съдебни производства става с крайния акт по делото – след обсъждане на доказателствата по делото и след вземането на становищата на страните по делото. Именно поради това обстоятелство в Определение № 11814/2024 по адм. д. № 6637/2024, съдът не излага мотиви по допустимостта на жалбата.

Както вече беше посочено, УС на БНБ приема, че актът, който подлежи на обжалване по съдебен ред, е именно неговото решение, а не – решението на КПК. Ако делата по издаване на индивидуален административен акт се спираха след обжалването на всеки процесуален акт, това би обезсмислило и един от основните принципи на административния процес – за бързина (чл. 11 от АПК), а също и сроковете за приключване на административните производства биха се обезсмислили. Ето защо дело оспорването на процесуален акт не може да бъде основание за спиране на административното производство по издаване на индивидуален административен акт.

Отделно от това, би било в противоречие с принципа за процесуална икономия по чл.11 от АПК да се приеме, че законът би допуснал да се оспорват едновременно и актовете на КПК, и на УС на БНБ, защото в такъв случай и при издаването на акта от УС при оспорването на акта на УС не би имало материалноправни въпроси, които да бъдат предмет на делото. А индивидуален административен акт се издава само при наличието на материално административно право или задължение.

Предвид липсата на преюдициален административен акт, който има материалноправно действие, административният акт на УС на БНБ може да бъде издаден, без да е необходимо да се изчака произнасянето по адм. дело № 6637/2024 г. на АССГ с влязъл в сила съдебен акт и не е налице основание за спиране на производството по смисъла на чл.54, ал.1, т.5 от АПК.

Предвид горното не са налице пречки за произнасяне от страна на УС на БНБ и не е налице основание за спиране на производството по реда на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК до произнасянето от съда по подадената от Андрей Гюров жалба.

В съответствие с чл. 14, ал. 2 от ЗБНБ, редът за вземане на решение за установяване на основание за предсрочно освобождаване е редът, регламентиран в раздел VIб от Правилника за дейността на Управителния съвет на БНБ. Във връзка с искането по раздел I т. 4 от писменото становище УС на БНБ приема г-н Андрей Гюров да бъде изслушан в присъствието на адвокат Николай Иванов Николов от адвокатска колегия София въз основа на адвокатско пълномощно от 16.07.2024 г. Във връзка с искането по раздел I т. 5 от писменото становище на Андрей Гюров и на основание чл. 17, ал.5 от ЗБНБ за заседанията на управителния съвет се води протокол.

II. По съществуващото на поставения въпрос

Основанията за предсрочно освобождаване на член на Управителния съвет на БНБ са уредени изчерпателно в чл. 14, ал. 1 от Закона за БНБ, а именно - ако не отговаря на изискванията, които са необходими за изпълнението на неговите задължения, или ако е признат за виновен за извършено сериозно нарушение по смисъла на чл. 14, параграф 2 от Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка (Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ).

По силата на чл. 13, ал. 1, т. 8 от ЗПК, КПК е административният орган, който има изключителна компетентност да установи несъвместимост във връзка със заемането на публична длъжност. УС на БНБ не може нито да осъществява контрол върху акта на Комисията, нито може да се произнесе вместо нея, тъй като това би довело до недопустимо изземване на компетентност на друг административен орган. Предвид посочената особеност, в рамките на производството по чл. 14, ал. 2 от ЗБНБ, Управителният съвет се произнася единствено по отношение на това дали установената от КПК несъвместимост представлява наличието на основание за предсрочно освобождаване на члена на управителния съвет на БНБ и по-конкретно – дали обуславя извод, че същият не отговаря на изискванията, които са необходими за изпълнението на неговите задължения, и/или че същият е признат за виновен за извършено сериозно нарушение по смисъла на чл. 14, параграф 2 от Устава на ЕСЦБ и ЕЦБ.

Независимо от изтъкнатата невъзможност за осъществяване на контрол върху акта на КПК и задължението за съобразяването на установяванията в него, с оглед съблюдаването на принципите за обективност и законност, УС на БНБ внимателно се запозна с изложените от КПК правни и фактически основания за издаването на Решение № РН-КПК-КИ-16-23-18 от 24.06.2024 г. Фактическите констатации на Комисията се възприемат от УС на БНБ, доколкото се основават на вписвания и обявени актове в ТР и РЮЛНЦ, които се считат известни на всички трети лица (чл. 7 и чл. 9 от ЗТРРЮЛНЦ). Следва да се възприемат и изводите на Комисията, които, видно от мотивите към решението, са резултат от подробна и съдържателна оценка от компетентния орган, осъществена преди произнасянето му.

1. В рамките на предоставената си от закона компетентност УС на БНБ приема, че установената от КПК несъвместимост обуславя основание за предсрочно освобождаване на г-н Андрей Атанасов Гюров като член на УС на БНБ по чл. 14, ал. 1, предл. 1 от ЗБНБ. Съображенията за това са следните:

В чл. 11, ал. 4 и чл. 12, ал. 5 от Закона за БНБ са предвидени условията и ограниченията, на които следва да отговаря едно лице, за да бъде член на Управителния съвет на БНБ.

С Решение № РН-КПК-КИ-16-23-18 от 24.06.2024 г. КПК установява по реда на чл. 13, ал. 1, т. 8 от ЗПК несъвместимост по отношение на Андрей Гюров в качеството му на подуправител, ръководител на Управление „Емисионно“ на БНБ и лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 12 от ЗПК, във връзка с участието му като съдружник в „Йонтех Инженеринг“ ООД, както и във връзка с осъществяваната от него дейност като член на управителен орган на юридически лица с нестопанска цел – сдружение „Балкански Паница Институт за научни издирвания“ и сдружение „Голф клуб Благоевград“, без решение на Управителния съвет на БНБ по чл. 12, ал. 5, изречение второ от Закона за БНБ.

Така установената от КПК несъвместимост по отношение на Андрей Гюров обуславя наличието на предвиденото в чл. 14, ал. 1, предложение първо от Закона за БНБ основание за предсрочното му освобождаване, защото тя обуславя извод, че г-н Гюров „не отговаря на изискванията, необходими за изпълнение на неговите задължения“. Това е достатъчно основание за предсрочното освобождаване на г-н Гюров като член на УС на БНБ.

2. В допълнение и за пълнота, УС на БНБ приема, че установената от КПК несъвместимост по отношение на г-н Андрей Атанасов Гюров обуславя наличието и на предвиденото в чл. 14, ал. 1, предложение второ от Закона за БНБ основание за предсрочно освобождаване, а именно - „признат за виновен за извършено сериозно нарушение“.

2.1. При постановяване на своето решение УС на БНБ съобрази, че както националното законодателство, така и инструментите от правото на ЕС не уреждат легална дефиниция на термина „сериозно нарушение“. Съдържанието на термина се извежда от практиката на Съда на Европейския съюз по член 14, параграф 2 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ, която следва да намери аналогично приложение, като се вземат предвид спецификите на конкретния случай. Съгласно тази практика, сериозно нарушение е отклонение от нормите на поведение, свързани с изпълнението на задълженията на член на Управителния съвет на национална централна банка, което води до съществено накърняване на неговата независимост. В изложения смисъл, в Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 26.02.2019 г. по съединени дела С-202/18 и С-238/18 се посочва, че престъпно деяние (получаването на подкуп), ако бъде доказано, би представлявало „сериозно нарушение“ по смисъла на член 14, параграф 2 от Устава. В Заключението на Генералния адвокат по същото дело изрично е посочено, че в разпоредбите на дисциплинарното право на Съюза понятието „сериозно нарушение“ обозначава неправомерно поведение на титуляря на длъжност, което е достатъчно сериозно, за да обоснове отстраняването от длъжност на лицето.

2.2. По отношение на понятието несъвместимост, легално определение се съдържа в § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията, съгласно който "несъвместимост" е заемането на друга длъжност или извършването на дейност, която съгласно Конституцията или закон е несъвместима с положението на лицето като заемащо публична длъжност.

Конституционният съд определя основната цел на несъвместимостта, а именно да осигури безпристрастност и непредубеденост, посредством въвеждането на забрани да бъдат заемани други длъжности или да бъдат изпълнявани други дейности, докато лицето е на съответната публична служба. Тяхното установяване в Конституцията и в законите свидетелства, че такова съвместяване би нарушило независимостта и безпристрастността на органите на държавната власт или би послужило за постигане на частни цели, което противоречи на изискването публичната длъжност да се изпълнява само в обществен

интерес (Решение на Конституционния съд № 13 от 24 септември 2020 г. по конституционно дело № 5 от 2020 г.).

В Заключението си от 19 декември 2018 г. по съединени дела С-202/18 и С-238/18 Генералния адвокат посочва, че при всяко положение независимостта представлява „твърдо ненакърнимо ядро“ на условията, необходими за изпълнение на задълженията на управителя.

Независимостта на националната централна банка и на членовете на нейните управителни органи е един от основните принципи на централното банкиране, залегнал в основите на европейското право, а именно в член 130 от Договора за функциониране на Европейския съюз. и в член 7 от Устава на Европейската система на централни банки и Европейската централна банка.

Понятието „независимост на централната банка“ включва няколко вида независимост: функционална, институционална, персонална и финансова независимост.

Както е посочено в Конвергентния доклад на ЕЦБ за 2024 г. (включително във всички предхождащи доклади) един от критериите за персоналната независимост е да се гарантира, че не възниква конфликт на интереси между задълженията на членовете на органите на националните централни банки за вземане на решения. По принцип членството в орган на НЦБ за вземане на решения, участващ в изпълнението на свързани с ЕСЦБ задачи, е несъвместимо с упражняването на други функции, които могат да породят конфликт на интереси. В частност членовете на органите за вземане на решения не могат да заемат длъжности или да имат участия, които могат да окажат влияние върху тяхната дейност, независимо дали в качеството им на служители на изпълнителната или на законодателната власт, или в регионална или местна администрация, или чрез участие в предприятия. В този смисъл изискванията за несъвместимост, съдържащи се в чл. 11, ал. 4 и чл. 12, ал. 5 от Закона за БНБ съставляват гаранция за персоналната независимост на членовете на Управителния съвет на БНБ.

2.3. С Решението си КПК установява, че Андрей Гюров четири месеца след встъпването му в длъжност не е предприел действия за отстраняване на несъвместимостта пред органа по избора му в срока по чл. 50, ал. 3 от ЗПК, както и не е уведомил своевременно на основание чл. 12, ал. 5 от ЗБНБ Управителния съвет на БНБ за съответните обстоятелства, свързани с участието му в управителни органи на юридически лица с нестопанска цел.

Действията за отстраняване на несъвместимост и уведомяването на Управителния съвет на БНБ на основание чл. 12, ал. 5, изречение второ от Закона за БНБ с оглед вземане на единодушно решение от него, могат да бъдат извършени единствено по волеизявление на Андрей Гюров.

Установеното от КПК неизпълнение на задължението от страна на Андрей Гюров за своевременно предприемане на действия по нейното отстраняване, както и уведомяване на Управителния съвет на БНБ на основание чл. 12, ал. 5 от Закона за БНБ съставлява и съществено отклонение от нормите на поведение, свързани с изпълнението на задълженията на член на Управителния съвет на национална централна банка, което води до съществено накърняване на неговата независимост.

III. По възраженията на г-н Гюров

Съобразно предоставената му възможност, на 16 юли 2024 г. г-н Андрей Гюров е депозирал писмено становище.

В т. 1 от раздел I на писменото становище е направено искане за спиране на производството, което, съобразно посоченото в раздел I по-горе се оставя от Управителния съвет на БНБ без уважение.

В т. 3. от раздел I на писменото становище са направени доказателствени искания за събиране на допълнителни доказателства, които г-н Гюров намира за относими. УС на БНБ приема, че тези доказателствени искания касаят вече установената от КПК несъвместимост, предвид което не следва да бъдат уважени. Искането по т.3.2. е обсъдено допълнително по-горе.

В т. 4 и 5 от раздел I на писменото становище са направени искания за изслушването на г-н Гюров в присъствието на адвокат и за съставяне на протокол от изслушването. Съобразно посоченото в раздел I по-горе, изслушването на г-н Гюров е в присъствието на адвокат, а в изпълнение на чл. 17, ал. от Закона за БНБ за заседанията на Управителния съвет на БНБ се води протокол. .

В раздел II на представеното писмено становище от 16 юли 2024 г. г-н Андрей Гюров излага съображения относно неправилността и неоснователността на изложеното по-горе в настоящото решение с оглед липса на нарушение на чл. 11, ал. 4 от ЗБНБ, липса на нарушение по чл. 12, ал. 5 от ЗБНБ, липса на нарушение по чл. 50, ал. 3 от ЗПК, нищожност и неправилност на акта на КПК, нарушение на чл. 142 от АПК и

несъответствие с целта на закон. Въз основа на това твърди, че не е налице нито една от двете предпоставки по чл. 14, ал. 1 от ЗБНБ.

УС на БНБ разгледа и обсъди наведените в писменото становище възражения и доводи, като намира същите за неоснователни.

Както бе посочено по-горе КПК е административният орган, който има изключителна компетентност да установи несъвместимост във връзка със заемането на публична длъжност. УС на БНБ не може нито да осъществява контрол върху акта на Комисията, нито може да се произнесе вместо нея, тъй като това би довело до недопустимо изземване на компетентност на друг административен орган.

Не могат да се приемат доводите на г-н Гюров, че единствено осъждането за тежко умишлено престъпление могло да се разглежда като предпоставка за прилагане на основанието по чл. 14, ал. 1, предл. 2 от ЗБНБ. СЕС и в частност цитираното в становището решение на СЕС не застъпват подобно разбиране, за което по-горе бяха изложени подробни съображения.

Не могат да се споделят доводите на г-н Гюров, че приложението на някое от двете основания би предполагало преюдициално запитване до Съда на ЕС. Компетентен да отправи преюдициално запитване до Съда на ЕС не е УС на БНБ.

Изложените в раздел II, т. 2 доводи както вече се посочи, касаят правилността на преценката на КПК, която УС на БНБ е длъжен да съобрази и възприема изцяло. Неоснователни са възраженията по т. 2.4. за противоречие с чл. 142, ал. 1 от АПК. Първо, несъвместимостта на г-н Гюров е установена с решение на КПК. Второ, чл. 142 от АПК намира приложение в съдебното, а не в административното производство. Трето, евентуалното последващо отпадане на несъвместимостта на г-н Гюров не обуславя заличаване на правните последици на допуснатата несъвместимост. В тази насока, приложното поле на чл. 142 от АПК включва нови факти, които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си.

УС на БНБ не приема възраженията на г-н Гюров, че проектът на решение не съответства на целта на закона. Целта на закона е осигуряване на независимост на членовете на УС на БНБ, в който смисъл е и настоящото решение има за цел именно постигането ѝ.

По отношение на твърденията в становището на Андрей Гюров за непропорционалност, като се има предвид голямата отговорност, която е поверена на

членовете на Управителния съвет на национална централна банка, важно е те да спазват най-строго нормите за поведение. С оглед първостепенното значение на принципа на независимост на членовете на управителните органи на централните банки, съответстващо на характера на заеманата длъжност и защитата на обществения интерес, отстраняването е адекватна и пропорционална мярка с оглед установеното нарушение.

В допълнение, на заседанието на УС на БНБ г-н Гюров и неговия адвокат устно повториха процесуалните искания и съображения по същество вече изложени в писменото становище представено от г-н Гюров на 16.07.2024 г. Управителният съвет на БНБ не приема възраженията на г-н Гюров на основанията, изложени в настоящото решение.

Въз основа на изложеното и на основание чл. 14, ал. 2, изречение първо от Закона за БНБ във връзка с чл. 14, ал. 1, предложение първо („не отговаря на изискванията, които са необходими за изпълнението на неговите задължения“) и чл. 14, ал. 1, предложение второ („признат за виновен за извършено сериозно нарушение“) от Закона за БНБ, във връзка с чл. 24, ал. 1, предлож. последно и чл. 57, ал. 1 и 6 от АПК, Управителният съвет на Българската народна банка

РЕШИ:

Установява наличието на основания по чл. 14, ал. 1, предложение първо („не отговаря на изискванията, които са необходими за изпълнението на неговите задължения“) и чл. 14, ал. 1, предложение второ („признат за виновен за извършено сериозно нарушение“) от Закона за БНБ за предсрочно освобождаване на Андрей Атанасов Гюров, подуправител, ръководител на Управление „Емисионно“ на Българската народна банка, въз основа на Решение на КПК № РН-КПК-КИ-16-23-18 от 24.06.2024 г. и установената с него по реда на чл. 13, ал. 1, т. 8 от ЗПК несъвместимост в качеството му на подуправител, ръководител на Управление „Емисионно“ на Българската народна банка и лице, заемашо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 12 от ЗПК, във връзка с участието му като съдружник в „Йонтех Инженеринг“ ООД, както и във връзка с осъществяваната от него дейност като член на управителен орган на юридически лица с нестопанска цел – сдружение „Балкански Паница Институт за научни издирвания“ и сдружение „Голф клуб Благоевград“, без решение на Управителния съвет на БНБ по чл. 12, ал. 5, изречение второ от Закона за БНБ.

На основание чл. 14, ал. 2 от Закона за БНБ от датата на постановяване на настоящото решение Андрей Атанасов Гюров спира да изпълнява правомощията на подуправител, ръководител на управление „Емисионно“ и член на Управителния съвет на БНБ.

Съгласно чл. 14, ал. 2 от Закона за БНБ, настоящото решение може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд относно неговата законосъобразност в 7-дневен срок. След влизането на решението в сила, същото на основание чл. 14, ал. 2 от ЗБНБ да се изпрати на Народното събрание за предсрочно освобождаване.

ДИМИТЪР РАДЕВ

УПРАВИТЕЛ